

నేనెలామరణము?

కందుకూరి వేదేంద్రాచారి

సాయంత్రం వారి గింజలు కావస్తుంది. సీతాకవియకల్లా అంజును యువకులు తమ భర్తల వెంటికి వచ్చి రంగా హంప నడకలను అనుకరిస్తూ పాడు లోకి బయలుదేరారు. పాపంకా తిరిగి విసుగె అక్కడక్కడ ప్రత్యేక మైన స్థలములలో కూర్చు న్నవారు కొందరు. సంతోషాతివయంతో ముచ్చటించు న్న యువతీ యువకులను చూచి అనందించు న్నాయి విరులు. అవీనులో వసుకున్న ప్రేమి కట్టలు లోకి ప్రవేశించిన అగ్రు కూర్చున్నాడు. పేరూలం ది వీచే కర్ల వి స్త్రానికి వెనకలే సం అన్యాయంకలెసంబుంది అవి మనస్సు. ఆటు వైపునుండి వస్తూపోతుం కానప్పి చూస్తున్నాడే గావి అతివహ్యదయంతో అగ్నిపర్వతంలా తిన్న అలోకనానిదామాంసు కలెకపోతుంది అతివి ముఖం. కంటికి విద్రలేదు మనస్సుకు కాంతిలేదు, అందోకనకు అంతులేదు.

'గుడ్ డివివింగ్ ప్రాన్స్' అనడంతో అలోకనా

ముద్రంతో మునిగిఉన్న ప్రసాద్ ఈ లోకం లోకి వచ్చాడు. ఎదురుగా ప్రసన్నవదనాలతో బువితిన్న మిత్రులవంక చూశాడు. "అర గింజలు నుండి నికొసం ఇంటివద్ద ఎదురు వాచి చివరకు విసుగెత్తి ఇలా బయలుదేరాం" అన్నాడు శేఖర్. "నిం లేకు, కొద్దిగా వసుండి అవీను నుండి జారుకు వెళ్ళానో లేదో అక్కడ ఒక మిత్రుడు అవి తన బేబీవుట్టినలోజు పండుగకవి అహ్యానిస్తే శ్రి వచ్చాను. అందుకే ఆలస్యమై మీ దగ్గరకు 'లేకపోయాను,' అన్నాడు ప్రసాద్. బేబీ వుట్టినరోజుకు వెళ్ళావా. లేదా వెళ్ళి వాపులకు వెళ్ళావా" అంటూ పరామర్శ చేశాడు ధార్మి. "ఆ అదేం లేదులే" కంగారుగా జవాబిచ్చాడు ప్రసాద్. వివిధ మనస్తత్య సమన్వయం నలుగురు మిత్రులలో శేఖర్: నేట్ బ్యాంకు అవీనులో ఆకాం డింట్ గా పనిచేస్తూ, అందమైన భార్య ఇద్దరు లైలతో సుఖంగా కాలం గడుపుతున్నాడు. అతివి క్కా పోర్లన్ లోనే అద్వైతులున్న మూర్తి

జూనియర్ మెకానిక్ గా పనిచేస్తు సంతానం క లోయినప్పటికి సతీమణితో సంతోషంగా కాలం చేస్తున్నాడు. మూడవ వాటలో వుంటున్న వసు యల్. డి సి గా పనిచేస్తూ అవీనులో లంబోకాకి తనాన్ని అంటరానితనంగా భావించి ఆకారాల ద్వషిలో మెప్పును పొందాడు. నాలుగవ వాటాలో బ్రహ్మచారిగా ఇంటున్న ప్రసాద్ ఒక ప్రఖ్యాత మైన కంపెనీలో ఎలక్ట్రికల్ ఇంజనీరుగా పనిచే స్తున్నాడు. నలుగురు ఒక ప్రత్యేకమైన స్థలము లో కూర్చున్నారు. ఐదు నిమిషాలు అందరి ముక్తి విశ్రాంతి నాట్యం చేసింది. 'చూడండి ప్రసాద్ విధి ఒకరి జీవితం' డెంగాల మూడం ఒకరి జీవితంతో చెలిమిచేయాలి అది సహజమే. కానీ, విధి విర్తయించే పరీక్షల తట్టుకొని కష్టం, సుఖం రెంటిని పదుంగా పాతి పండుకొని విలదొక్క కున్నప్పుడే వ్యక్తి నడక ములో రాణిస్తాడు, కానీ ఎప్పుడూ అలోచనలో ఆగాధంలో కూడుకు పోయే అవాధుడిలా కవివరం కే మి వెళ్ళి దాడులేకపోయింది మి సుఖం 'అన్నాం మధు.

'అవును మధు కవి జీవితాలు అలాగే కవి విస్తాయి. కానీ విస్తృతమైన నాడుక అన్న అగ్ని వర్షతాత తనివించి ప్రసాద'.

'అయితే నీ జీవితంలో కూడ విషాదం ఉండాలా? నిండా 30 సంవత్సరాలు నిండబె యువకుడవు, మన్నుడిలాంటి వాడం ఉంది. విమ్మకొరి వరిందనికన్న అంటూ ప్రపంచంలో ఉండడు. సంపాదించే ప్రోమాతా లో పోలేడు. నీ జీవితంలో ఉన్న అనందం మరే జీవితంలో ఉండదని మా ఉద్దేశ్యం. మానవ హృదయంలో ఎంత విషాదం దాగిఉన్నా. తాత బాధను మరచి పోవడానికి ప్రయత్నిం ట్టోడు సంపాదించుకోని కష్టము కొని బాధను మరచి పోవడానికి ప్ర యత్నిస్తాడు, కానీ, పెళ్ళి అనే వరకు విషాదంలో పెట్టే మీ ముఖ వర్ణమృదు మేము గ్రహించక పోలేదు. నీతో ఉన్న ఈ విడిదెలల నీ విషయంలో మా కర్తవ్యం ఏ ప్రశ్న ఇదొక్కటే, సాటి స్నేహితులుగా మీ విషాదం పాలు పంచుకోని పరిష్కారాన్ని సుగోచదానికి ప్రయత్నిస్తాము. అభ్యంతరం లే తే.....' అన్నాడు శేఖర్.

'నా జీవితంలోనే కాదు. అందరి జీవితంలోకూడ విషాదం అజారంగా దాగి ఉం డి. కానీ, రాళ్ళల్లోకూడ అమ్మి రాళ్ళు కలిగి యనుకోవడం పొరపాటు శేఖర్' అన్న దెబ్బల క్షణ తర్వాత గల కత్తి కొచ్చి రాళ్ళ మాత్రమే ఉంటుంది. ఒకే దెబ్బకు దాని కారమంటూ లేకపోవడం కిందిమట్టు రాళ్ళు ఉంటాయి మానవ జీవితంలో కూడ అంతే. రంధంలోనే అనుకోని ఎదురుదెబ్బలతో మనసులో ఉన్న కోరికలను కూకటివ్రేళ్ళతో వెలింపింది టి. అయితే నేను ఎందుకు వివాహం చేసుకోలేదో ఈ ప్రశ్నకు నా జీవితంలోని ఒక చుటనే మికు వమారాసం చెప్పతుంది. క్రద్దగా వినండి' అన్నా ప్రసాద.

మూర్తి సిగిల్ తీసి ముట్టించి, అందరికి ఆపర్ చేశాడు.

దాదాపు దసు సంవత్సరాల ప్రం జరిగిన సంఘటన ప్రసాద హృదయవంకం మీద కవల పొగింది.

'నేను ఎల్. ఇ. ఇ. పుట్టిన తరువే తదివే రోజులలో' అంటూ ప్రారంభించా ప్రసాద

అందరి హృద్య ప్రసాదనే చూస్తూంది అన్న తావర్ణముడు గల సుందర మయ్యగారికి నేను ఏకైక కన్యత్రుడను. మూడి ఒక చి వ్రవలూరు మా నాన్నగారు తేలివితేటల లు అవయో గించుకుని గ్రామంలో నిలువలం. వెంచు కున్నాడు. వలకుకు డివి వివయోగించు కుని గ్రామంలో పెద్ద మనిషిగ చేలామణి అయ్యాడు. ఆ తర్వాత అన్న దిద్దుముఠను మట్టిలో తేలివ దావీకీలు వాయు డు. మిలె క్షులలో ఉన్న ఇదే వ రేతుల మ కలహా వ్రులించి సంవాయిత విజలంటూ, డి డిజలంటూ డిద్దు వసూలు చేయవారంభించాడు. ఆ దెబ్బతో న

నన్ను కలిపి ఉదవుల వరకు ఉదపించాడు వతియొ డై వసున నమ్మే కులనతి మా అమ్మ వేరుపార్యతి అంబు లాల మాగాణి తప్ప మాకు ఏ రకమైన ఆస్తిలేదు. మా అమ్మ తమ్ముడు. అంటేనాకు మేన మామ. నా గ్రామానికి 15 మైళ్ళ దూరంలో ఉన్నాడు అతనికి ఇద్దరు కుమార్తెలు పెద్దమ్మాయి వుట్టింది. మరలు మా అమ్మ తన ఇంటి కోడలుగా నిర్ణయించుకొంది. లక్షైకారీ అయిన మా మామ గారి దగ్గర నుండి వరకట్నం రూపకంగా దబ్బును రాబట్టక తాలవి మా నాన్నగారు కలదాగానూరు, కానీ నేను న్న ధనవంతుడైన వరుడికి ఇద్దరి పెళ్ళి చేయాలి. మా ఇటుంటి సుధర్మకం కుటుంబ మని ఉండాలి లక్షైకారీతో సంబంధం నిశ్చ యించాలి నీ అమ్మానాన్నల కోరికను నిరాకరిం చాడు మా మయ్యగారు.

ఇప్పు డి ఒకరోజు మామగారు మా ఇంటికి వచ్చారు. చిందులుతోక్కే. మా నాన్నగారిని. దుఃఖంతో ఉన్న మా అమ్మను చూడించి. తన చిన్నకా నును ఇరవైవేల కట్నంతో నాకిచ్చి పెళ్ళిచేస్తా న్ని ఒప్పుకున్నాడు. అంతటితో కొంతం దాలు మా నాన్నగారు. పెద్దకాతుడు పెళ్ళి రెండు రోజుల గ్రామే ఉందిని తన కర్మనున్న ఖర తేలి పు కుం కందిం దాడు మామగారు. పెళ్ళికి చే వడి రమ్మ వి కొంకూ ను కు లొందరవల్ల మరు నా తే పెళ్ళి పోయాడు అలాగే మేము పెళ్ళికి పోకలసిలేదు. మరునాడే ప్రయాణానికి సిద్దమయ్యాము. కానీ మామగారు జరికి బిమ్మ పొకర్కం లేదు. అందు చేత పట్టణం రివాహనమైన జొడెప్పుల బండలో అమ్మను విమ్మ ప్రమాణం చేసి వాలేలు వెంక న్నను. డిద్దు సంపించాడు మా నాన్నగారు. చివరకు నాగో కష్టపడి మామయ్యగారి వూరు చేరుకున్నాము. పెళ్ళిబాతుడు అందిమెనది కాక పోయినా ఒకటి, కుదుప మాత్రం కొడు లక్షైకారీ పెళ్ళి ప్ర ష్టించంగా జరిపించాడు. పెళ్ళిలో అంద రితో డాక సంతోషంగా డిగాము. పెళ్ళి మరు నాడే నాకు అమ్మ తిడుగుప్రయాణం ది యించింది ఎవరో వి శించువులను అమ్మ ఆహ్వానించడంతో వాలేలు వెంకన్న, అమ్మ, నేను, ఇద్దరు బంధువు లతో కు వరసుయ్యము మా బంధువీ. బండలో నూర్పుల బంధువుల గిరింది నావలెలియక పోవ డిం వం వాలేవదు' అని అమ్మనడిగారు.

నా తో అ వచ్చిన పద్దమిప్పి "సంతా పు ప్రసాద' అనకం ఆ తయ్యముకా అర్పడి మరచి పోయాడు అంటూ ప్రశ్నిన అన్న అన్నాయిని నూపిర్పు అనురాధగా ఇచ్చి చిన్నప్పుడు కలసి ఆడుకుని అన్నాడే అనూ గాదినుబాడ మంది పోయాడు అంటూ పరిచయం చేసే చి.

అప్పు డు అందుకున్నాను నేను. ఆనూరాధ అమె డా రసి, నాకు 15 సంవత్సరాలను ము క్షున్నాను. మా ఇంటికి వచ్చినప్పుడు మేము కలిసి ఆడుకుని క్షమగి నీలామాత్రంగా నా మనసులో మెలకొని మిలెలెం కొంకూ ప్పటి అమారాధిని ఇప్పుడే అనూరాధగా సంతో కే ఉంది. చిన్నగా పరిరిక కష్టకోపి

నన్ను కలిపి ఉదవుల వరకు ఉదపించాడు వతియొ డై వసున నమ్మే కులనతి మా అమ్మ వేరుపార్యతి అంబు లాల మాగాణి తప్ప మాకు ఏ రకమైన ఆస్తిలేదు. మా అమ్మ తమ్ముడు. అంటేనాకు మేన మామ. నా గ్రామానికి 15 మైళ్ళ దూరంలో ఉన్నాడు అతనికి ఇద్దరు కుమార్తెలు పెద్దమ్మాయి వుట్టింది. మరలు మా అమ్మ తన ఇంటి కోడలుగా నిర్ణయించుకొంది. లక్షైకారీ అయిన మా మామ గారి దగ్గర నుండి వరకట్నం రూపకంగా దబ్బును రాబట్టక తాలవి మా నాన్నగారు కలదాగానూరు, కానీ నేను న్న ధనవంతుడైన వరుడికి ఇద్దరి పెళ్ళి చేయాలి. మా ఇటుంటి సుధర్మకం కుటుంబ మని ఉండాలి లక్షైకారీతో సంబంధం నిశ్చ యించాలి నీ అమ్మానాన్నల కోరికను నిరాకరిం చాడు మా మయ్యగారు.

ఇప్పు డి ఒకరోజు మామగారు మా ఇంటికి వచ్చారు. చిందులుతోక్కే. మా నాన్నగారిని. దుఃఖంతో ఉన్న మా అమ్మను చూడించి. తన చిన్నకా నును ఇరవైవేల కట్నంతో నాకిచ్చి పెళ్ళిచేస్తా న్ని ఒప్పుకున్నాడు. అంతటితో కొంతం దాలు మా నాన్నగారు. పెద్దకాతుడు పెళ్ళి రెండు రోజుల గ్రామే ఉందిని తన కర్మనున్న ఖర తేలి పు కుం కందిం దాడు మామగారు. పెళ్ళికి చే వడి రమ్మ వి కొంకూ ను కు లొందరవల్ల మరు నా తే పెళ్ళి పోయాడు అలాగే మేము పెళ్ళికి పోకలసిలేదు. మరునాడే ప్రయాణానికి సిద్దమయ్యాము. కానీ మామగారు జరికి బిమ్మ పొకర్కం లేదు. అందు చేత పట్టణం రివాహనమైన జొడెప్పుల బండలో అమ్మను విమ్మ ప్రమాణం చేసి వాలేలు వెంక న్నను. డిద్దు సంపించాడు మా నాన్నగారు. చివరకు నాగో కష్టపడి మామయ్యగారి వూరు చేరుకున్నాము. పెళ్ళిబాతుడు అందిమెనది కాక పోయినా ఒకటి, కుదుప మాత్రం కొడు లక్షైకారీ పెళ్ళి ప్ర ష్టించంగా జరిపించాడు. పెళ్ళిలో అంద రితో డాక సంతోషంగా డిగాము. పెళ్ళి మరు నాడే నాకు అమ్మ తిడుగుప్రయాణం ది యించింది ఎవరో వి శించువులను అమ్మ ఆహ్వానించడంతో వాలేలు వెంకన్న, అమ్మ, నేను, ఇద్దరు బంధువు లతో కు వరసుయ్యము మా బంధువీ. బండలో నూర్పుల బంధువుల గిరింది నావలెలియక పోవ డిం వం వాలేవదు' అని అమ్మనడిగారు.

నా తో అ వచ్చిన పద్దమిప్పి "సంతా పు ప్రసాద' అనకం ఆ తయ్యముకా అర్పడి మరచి పోయాడు అంటూ ప్రశ్నిన అన్న అన్నాయిని నూపిర్పు అనురాధగా ఇచ్చి చిన్నప్పుడు కలసి ఆడుకుని అన్నాడే అనూ గాదినుబాడ మంది పోయాడు అంటూ పరిచయం చేసే చి.

అప్పు డు అందుకున్నాను నేను. ఆనూరాధ అమె డా రసి, నాకు 15 సంవత్సరాలను ము క్షున్నాను. మా ఇంటికి వచ్చినప్పుడు మేము కలిసి ఆడుకుని క్షమగి నీలామాత్రంగా నా మనసులో మెలకొని మిలెలెం కొంకూ ప్పటి అమారాధిని ఇప్పుడే అనూరాధగా సంతో కే ఉంది. చిన్నగా పరిరిక కష్టకోపి

ధీరునివై పోముందుకు

—అంగీత శేఖరులు

దురభిప్రాయంతో తనువును తృణ ప్రాయంగా ఎంచకు బ్రతుకును జటిల నమస్కవలే సరిష్కరించ యత్నించకు : జీవితమే లేదొలేఖరి అనుభవాలె ఎత్పెరిమెంటు కష్టాలనె కాలదన్నీ బ్రతకటమే ఎట్లంచరో : బలి వితరిపె పనువై కలనె నను తల వంచకు కలతలతో నలతలతో కలవరపడి శోకించకు. చిక్కలు, చికాకులు, చింతలు ఒక్కమ్మడిగా పెక్కురాని తెక్క చేయక గుండెను ఎక్కుపెట్టి ధిక్కరించు. 'మైక్రోస్కోప్'లో ఎన్నియ దావల గావల చూవకు ఆక్రోశించి. జీవితాన్ని దుఃఖ గీతిగా పాడకు : పీనంగా క్షణం క్షణం ఫీరువువై దొందకు మరణం దీనత్వం నీ రెండుకు : ధీరునివై పో ముందుకు :

కలిసి చేస్తే చాలా చేసే అప్పటి అనూ గాదికు ఇప్పుడు దీరులు కట్టకున్న అనూ గాదికు అంతో లేదాఉంది. కుమ్మడి రెక్కలాంటి ఉరుకులు పొందికగా అలి వదురైన సురానను బెడికలె మట్టిల మాలను అనుగ్నింపి శరీరానికి అడికింది వట్లగా ఉన్న దాకిమనుండి కనీసంయే ఆ శిలవుబంధలు ఉండ్ర రింబంధిరచి ముఖ వర్ణమృతో సస్యశే నవరత్నా లోలికే విజువరుస, అందానికి అర్పండేప్పే కిన్ని విదాలు చూడగానే అదే అకస్మితే ముఖవర్ణమృ అమె దిడుంపుతో వెన్కెల తుడు సైన్యజ్ఞస్వాయి. ఆ కళ్యానలు. ఆ ఒంటే మిరుపు. ఆ పొంగిపొడి అరర లావణ్యమును మార్చి ప్రణా ము మాధుర్వంతో రా హ్యాయంలో ఆనంద పావకళ్యంతో ఆకర్షించ వడి స్వేకరింది అనుభవించి ఆనందించాలని తో కణంలో ఆనూరాధిని దొందాను

వెంకన్న అదితంపును పుంస్కంతుకొవి రిమ

తెల్లహంస

[20 వ పేజీ త వాయి]

యిప్పుడు పాతిక ముగ్గుల దాన్యం వస్తుంది. పశువుల శాలను పడి కూడా పాలు ఎక్కువగా వస్తున్నాయి. కమ క్రమంగా ఆయన సంపద పెరగసాగింది.

ఒకరోజున రామయ్య శేషయ్య యింటకి వచ్చాడు. ఇప్పటి ఆయన యింటి పరిస్థితి చూసి రామయ్య చాలా సంతోషించాడు. శేషయ్య ఆయనతో, "మయ్యా! నాకు నువ్వు చెప్పిన తెల్లహంస కనబడలేదుగాని దాన్ని వెతకడంలో నాకు చాలా లాభం కలిగింది," అని జరిగినవన్నీ చెప్పాడు.

దానికి రామయ్య నవ్వి "పిచ్చివాడా! నేను చెప్పింది నిజమనుకున్నావా? హంస

నేను ఏమీ లేదు. నీ చేత పనిచేయించడానికే అది చెప్పాను. నీ పనులన్నీ నాకరకు అప్పగించితే నష్టంరాక ఏమవుతుంది? నా రని ఓ కంట కనిపెట్టి చూసే నీకు ఏమీ మిన నష్టం కలుగదు. ఏమంటావు? నేను చెప్పింది నిజమేనా?" అన్నాడు.

శేషయ్య అవునన్నట్లు తలపూసి తనకు కలుగ కుండా చేసినందుకు రామయ్యకు కృతజ్ఞతలు తెలిపాడు.

మాశారా బాలలూ; ఈ కథ వలన నాకు ఏమీ నీతి తెలిసింది? సోమరితనంగా ఉంటే మనకు ఏదో ఒక నష్టం కలుగుతుంది. సోమరితనం వదిలి ఎవరి పనులు వాళ్ళ చేసుకుంటే నష్టం కలుగదు. మీ దేవుడూ సోమరులు కాకూడదు మరి; ఏమంటారు?

నివాళుమాడి ని బ్రతుకును స్వర్గము మాన్యు కొమ్ముని విన్ను కొడుతూ బీభత్సుణుణ్ణి వెలకొను చున్నాను.

ఇట్లు.
అనూకాక.

శేఖర్ ఉత్తరం చదివి విషాదపదనంతో పున్న మిత్రులవైపు తిరిగిండు. ఒక నిమిషం నిశ్చలం అవలించింది.

నిశ్చలత్వాన్ని బింగుబదున్నా 'ఇప్పుడు చెప్పండి. నా జీవితానికి ఇంకా నాంది ఏకాగ్రమిడి. నా జీవితం పూలబాటలో కాదు. ముక్కబాటలో నడిచేందుకు కూడా నాకు అర్హత లేదు. నా అనూరణలోనే వుంది నాకు స్థానం. అనూరణ జ్ఞానకారణం ఈ లోక స్వర్గకాల అయిండు నా జీవితాన్ని ఉంది. కానీ, నా రాధ ఎక్కడిది. ఆ ఉ తరంతోపాటే నా రాధయొక్క మరణ వార్తను కూడా ఆ రోజే...' అంటూ ప్రసాద్ దుఃఖాన్ని అవుతో లెకపోయాడు.

మానంతో నున్న మిత్రులు ఒకేసారి ప్రసాద్ వంక చూశారు.

ప్రసాద్ మిత్రులవంక చూస్తూ 'నాకు నుఖ సంతోషాలను కలుగజేసి నా జీవితాన్ని పూలబాటగా తీర్చిదిద్దాలని, మా జంబు కలకాలం క్షేమం కాపురం చెయ్యాలని కలయిన నా ప్రేమకొత్తిని నే నెలా మరచను'

'సాంఘిక దురాచారాలను కట్టుబడి దట్ట ప్రవాస లక్ష్యంగా ఎన్నుకొని మనిషియొక్క మనసును, మనలను నిద్రవచ్చుక, మానవత్వం లేక మా చ దాటుకొరణమైన మా చన్నను 'నేనెలా మరచను'

'దబ్బులోనే నుఖం ఉందిని వ్యక్తిలోని వ్యక్తిత్వంలో నుఖం లేదని, సాంఘిక దురాచారాలను చేయూతనిచ్చి విరాధారమైన జీవితాన్ని నిర్దిష్ట భారంతో మొదలంక కృంగిపోయే ఎరిస్థితికి తీసుకు వచ్చే మా మేనమామను 'నేనెలా మరచను'

'ఇప్పుడు చెప్పండి శేఖర్; ఇలా పరకట్టుం ఏకాదానికి బరిబాటున్న జీవితాటు నిదిర్చునంగా ఒక్క నా ఆరాధ్యదేవత బాలదా; ఏ దురాచారానికి ప్రేమజీవి బలియిపోయిందో ఆ దురాచారం సంఘంలో అడుగింటిపోయిననాడే నా హృదయం రాణికి, నాకు మనశ్శాంతి. స్వర్గం నా సం ఎదురుమాటే నా రాధను మరచి నేను నివాహం చేసుకొని ఎలా నుఖశాంతుర్ని పొందడం. అది నా సాధ్యంకాదు శేఖర్; సాధ్యం కాదు.'

వశమటిదిక్కు ఆహ్వానాన్ని పురస్కరించుకొని భాస్కరుడు తన విద్యుకారం గర్భంలోకి దూకాడు. ఎఱ్ఱలు కిలకిలా రావములతో సమయం మించి పోతుందిని గూళ్ళలోకి చేరుకుంటున్నాయి సంద్యవేళ మిత్రులు వివారపదనంతో, బదులైన హృదయంతో ఇండ్లను బయట దేదాడు.

పార్శ్వంతా విర్యానుశ్చయింది.
★

వస్తుందని నీవు తాహించివుండ... ఇంక ఏవిధంగా నిన్ను సంకల్పిస్తా పరవలను. ఏమి సంకల్పాన్ని కలిగించకుండా నాచేత నాదు. కానీ నీ ప్రేమ, నీ ప్రేమ నా జీవితాన్ని వెలిగింపాలని ఎన్నో కలలు కన్నాను. మేమాన్యుకైనప్పుడు వచ్చే మెరుపు వల్లే వెలిగి బోతుంది అనుకోలేదు. నీ ప్రేమ నుంచి వచ్చే మామర్యం తలచు కృషిని మాత్రం ఈరోజుం అంతా నాకు విరోధం నా నాకేం లక్ష్యం అని నాలో అనిపించింది.

బావా! నీవు ప్రాసిన రెండు పుత్రులు మా నాన్నగారి చేతికి అందాయి. పట్టితివి అరంచేసు కున్న నాన్నగారు సంబంధం నిర్ణయించుకోవాలనే ఉద్దేశ్యంతో మీ పూరు వచ్చారు. సాంప్రదాయక కారం గౌరవ మర్యాదలతో సంకల్పం వరిదాడు. మీ నాన్నగారు కాని పెళ్ళిసంబంధం అనే మాట వచ్చే వరకు 20 వేల కట్టుం ఇచ్చునే వాడికే ప్రసాద్ ను అడ్డుకుని స్వీకరించే అనుకూలించి సుందర రామయ్యగారు వివర్ణంగా జవాబున్నాడు. కాని 20 రూపాయల కూడా కట్టుం ఇవ్వమని మా నాన్నగారు అవమానాన్ని భరింపలేక తల ఎంచుకొని ఇంటి దారి పట్టాడు. నా నిర్బంధిని గ్రహించిన మా నాన్న గారు నన్ను వేరొక పరుడితో సంబంధానికి బల పంతం చేసుడం ఇష్టంలేక నుండం చూడకమే మానివేశాడు, కాని ఎదిగినకూడం ఇంటి పొంది అనే సాంఘిక దురాచార నూటి పోటి మాటల వలన మా నాన్నగారు తిరిగి తిరిగి తలవని తలంపుగా ఒక సంబంధం నిశ్చయించాడు. కానీ, నీ ప్రేమకొత్తి అమూల్యమైన వరాన్ని సంకల్పంగా అర్పించా. నీ ప్రేమకొత్తం రక్షణ కన్నీడును కార్పాను. ఏళ్ళో సమానమైన అవస్థలో పడుతున్నాను. నా పరమేశ్వరుడు

అందిన హృదయ మంతటికొను విన్ను ప్రేమించాను. ఏ విముఖన నీవు మేమూంసండి వచ్చుతో అప్పుడి గగన మార్గాన జంబుగా కలిసి పోతుంది ఆకాశపుటలో విష్ణువంక ఎదురు చూస్తున్నా. నీవే లేకపోతే నా బాధను అందకరావ్వి నేను ఎన్నా భరింప గలను; నీవు లేకుండా నేను జీవించలేను

పరకట్టుం ఏకాదానికే ఈ దురాచారం ఇంకా నుండలో ప్రబలి పోతుంటే నావంటి దొర్లొక్కవు ఊరినకు స్వప్న చెప్పమని బీభత్సుణ్ణి వేడు కొంటున్నాను. దబ్బుకే విదవనిస్తూ మనిషియొక్క మనసు నిద్రవచ్చునీ మానవత్వం లేని మనుషుల కర్మ మనలకు నావంటి పృథ్వులను వరక యానే కాక స్వర్గతుల్యం కానరదు.

బావా! ఇది అమాషాలోకం. ఏవని ఒక్కొక్క విధ్యంకలకే ఆలోచించని పశువులకి అంటు నులభమే. ఒకే పనిని ఒకట చేస్తే సేరం. ఇంకొకరు చేస్తే ఉపకారం. ప్రజలు ఇట్లా విడ వీణా జ్ఞానం, తెలివి, కొల్పోయి స్వార్థానికి నమ యా కూలంకా ఉపయోగించుకునే వ్యక్తులమధ్య జీవించిం కన్న మరణమే కరణ్య మనిపిస్తుంది.

నన్ను ఇచ్చిన దేవుణ్ణి చెప్పలు ఇమ్మంటుంది లోక కానీ. కాళ్ళులేని అనిటి వాడు దేవుణ్ణి ఇంటి బడిగలో ఆలోచించడే లోకం.

జీవితానికి ఒక మార్గమంటూ లేదు. ఇక మిగిలిన ఒకే మార్గం. అది స్వర్గానికి మెట్లు.

బావా! నా పెండ్లికి ఇంకా మూడు రోజులు మామమే వ్యవధి వుంది. అదే మూడవరోజు చివరి రోజు. విర్రయించుకున్నాను. వరకట్టు మనే సాంక దురాచారానికి బలివిసోయే అమ్మాయిని